

[Clausager.]

ker nemlig til at afstive 4 pCt.s Obligationerne, til at gøre dem tiltrækkende.

Ministeren siger, at jeg havde talt om at lægge den Pligt paa Banker og Sparekasser, at de for deres forøgede Indlaan skulde aftage nogle 4 pCt.s Obligationer. Jeg har aldrig talt om at lægge den Pligt paa dem, jeg har talt om at tage en Forhandling op med dem, om ikke de hellere vilde det end tage en ny Nedsættelse, for jeg er klar over, at der skal forhandles til flere Sider, som ogsaa Handelsministeren sagde. Der skal forhandles for at danne et Bankkonsortium. Jeg staar jo ikke her og taler om at lægge en Pligt paa dem, for jeg er godt klar over, at det er en Risiko. Men det var dog værd at undersøge, om ikke de vilde være mere tilfredse med det end med det andet. Hvorfor gaa den mest utiltalende Vej for at støtte Konverteringen, nemlig at straffe Spareviljen og Sparelysten?

Men, som sagt, vi maa tale om det, og mit Parti er ikke uvilligt til at støtte Konverteringen. Vi maa have dette Forslag gennemført, det er paa Tide af Hensyn til Erhvervslivet, af Hensyn til Rigsdagens Anseelse og af Hensyn ogsaa til Ministerens Anseelse. — Ja, man kan godt le af det, men jeg kan betro Ministeren, at der i videre og videre Kredse breder sig den Opfattelse, at den nuværende Indenrigsminister ikke evner at løse den Opgave. Det tror jeg nu ikke; jeg tror, det kniber med Viljen, og derfor vil jeg bede Ministeren om at lade alle politiske Svinke- rinder ligge og gennemføre det Lovforslag, han kan faa gennemført. Ikke paa den Maade, at han bærer sig ad som Folk i en andenklasses Forretning, der i en Lykkepose putter nogle Ting, man kan lide, og saa en Del Ragelse, og saa skal man købe det hele samlet. Men lad os tage det saadan, som Vælgerne synes bedst om: Sag for Sag. Her er Enighed om Konverteringen, den kan gennemføres, og den er uafhængig af alt det andet, og saa skal den ikke vente, fordi det andet skal undersøges nøjere. Jeg begriber ikke, at Ministeren vil tage Ansvar ved at nøle længere nu. Jeg vil ikke spørge ham, om han vil skille Konverteringen fra det andet, jeg tør egentlig ikke, for jeg vil nødig have, at han skal rende sig for fast i et bestemt Standpunkt, men jeg vil henstille til ham at gøre det hurtigst muligt for Sagens Skyld. Han kan faa Konverteringen, naar som helst han ønsker det.

Kyed: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gengav en Udtalelse af det ærede

Medlem Hr. Krag, men jeg tror nu, han gengav den paa en saadan Maade, at den gav et forkert Udtryk for det, det ærede Medlem Hr. Krag i Virkeligheden mente under Forhandlingerne i December 1933. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte — det findes Sp. 1495 —, at naar Landbrugets Førsteprioriteter bliver sat ned til 4 pCt. og Andenprioriteterne til 4½ pCt., og man kan yde en Rentelettelse paa indtil 1 pCt., vil det, med de Priser og den Produktionsstørrelse, vi har i dette Øjeblik, betyde, at den duelige Landmand kan blive ved sin Bedrift. I dette Øjeblik! — ja, men der skal jo ikke meget til, ærede Medlem, førend Haabet glipper, før en Mand ikke vil kunne klare sig med den Rentelettelse, her er Tale om, og hvis Prisedgangen kommer, som vi har kendt den i tidligere Aar, ja, saa er Øjeblikket borte, og saa maa den Underbygning af Landbrugets Rentabilitet, som vi Gang paa Gang har peget paa, være til Stede. Tager vi en Landmand med 72 000 Kr. Ejendomsskyld, 60 000 Kr. Gæld og 12 000 Kr. Formue, vil han efter Beregningen kunne faa en Rentelettelse paa i det højeste 200 Kr. En Mand, der har 20 000 Kr. i Ejendomsskyld, 16 000 Kr. Gæld og 4 000 Kr. Formue, vil højst kunne faa 80 Kr. i Rentelettelse, og en Mand med 10 000 Kr. Ejendomsskyld, 8 000 Kr. Gæld, 2 000 Kr. Formue vil kunne faa en Rentelettelse paa 80 Kr. Jeg tror, at hvis ikke man følger den Vej, vi har anvist, at underbygge Rentabilitetsgrundlaget, vil Rentelettelsen heller ikke kunne holde.

Den højtærede Landbrugsminister var inde paa en Del af det samme og sagde, at Tiden nu var inde til at oprette en saadan Kriseudligningsfond, for det skulde man altid gøre i Begyndelsen af en Opgangstid. Hvor ved den højtærede Landbrugsminister fra, at vi er i Begyndelsen af en Opgangstid? Hvem ved i det hele taget, hvad der sker om et Aar eller to, hvad der hænder i 1935—36? Hvor er vi henne, naar Aftalerne med det ene og det andet Land udløber? Nej, jeg tror, man overvurderer baade Tiden og ogsaa Virkningerne af det foreliggende Lovforslag. Fonden forudsætter mindre Svingninger i Rentabiliteten for Landbruget end dem, vi har kendt gennem de sidste 12 Aar.

Med Hensyn til Forbud mod Prioriteringen maa jeg sige, var Ministerens Forklaring noget for langt ude. Den højtærede Indenrigsminister siger, at Landbruget i gode Aar kapitaliserer Konjunkturerne, og det er Aarsag til Landbrugs krisen. Maa jeg